

Zbirka medijskih objav OBČINA ŽIROVNICA, 19. 11. 2013

Število objav: 4
Tiskani mediji: 3
Splet: 1
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Leopold Pogačar
Občina Žirovnica
OŠ Žirovnica
Zavod za turizem in kulturo Žirovnica

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Energetska sanacija šole		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Gorenjski glas; 45000	Stran: 4	Površina: 91 cm2
	Rubrika / Datum	Gorenjska, 19. 11. 2013		
Stran v zbirki 3	Avtor	Peternel Urša		
	Teme	Občina Žirovnica, Leopold Pogačar		

	Naslov	Napačen naslov za traktorje		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Jana; 125000	Stran: 10	Površina: 224 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 19. 11. 2013		
Stran v zbirki 4	Avtor	Jeklin Bernarda		
	Teme	Občina Žirovnica		

	Naslov	Brez denarja ogromno naredijo		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Jana; 125000	Stran: 28	Površina: 940 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 19. 11. 2013		
Stran v zbirki 5	Avtor	Vidic Jamnik Biba		
	Teme	Občina Žirovnica		

	Naslov	Kratke		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Vecer.com; 0		
	Rubrika / Datum	Tiskane izdaje, 19. 11. 2013		
Stran v zbirki 9	Avtor	STA, Gomzi Zmago, Košti Vasja, šr		
	Teme	Občina Žirovnica		

Energetska sanacija šole

V **Žirovnici** so začeli energetska sanacijo stavbe osnovne šole, ki jo bo sofinancirala država.

URŠA PERNEL

Žirovnica – V **Žirovnici** so začeli energetska sanacijo stavbe osnovne šole. V sklopu del bodo prenovili fasado, zamenjali okna in energetska sanirali podstrešje. Za izvajalca del je bila izbrana družba AS-Primus iz Starega trga pri Ložu. Delati so pričeli prejšnji teden, in sicer so začeli sanirati podstrešje, ki ga bodo toplotno izolirali in zamenjali kritino na delu stavbe, v katerem poteka predmetni pouk. Preostala dela – toplotno izolacijo fasade in zamenjavo oken – pa bodo opravili takoj po zaključku šolskega leta, to je junija prihodnje leto. Kot

je povedal župan **Leopold Pogačar**, bo celotna energetska sanacija predvidoma stala nekaj manj kot 308 tisoč evrov, od tega je občina upravičena do sofinanciranja v okvirni višini nekaj več kot 214 tisoč evrov. Uspeli so namreč na razpisu ministrstva za infrastrukturo in prostor Energetska sanacija osnovnih šol, vrtcev, zdravstvenih domov in knjižnic v lasti lokalnih skupnosti. Kot je še poudaril župan, Občina **Žirovnica** načrtno pristopa k izboljšanju energetske učinkovitosti javnih objektov v lasti občine in energetska sanacija stavbe osnovne šole sodi v sklop tovrstnih prizadevanj.

Napačen naslov za traktorje

Spet jih je moč ugledati na ekranu, kako rohnijo pred poslopjem slovenske vlade. Glede na zdaj že rutinirane okoliščine bodo tja še prihajali. Mislim na traktorje s slovenskega podeželja. Ti tu nimajo početi drugega kot groziti vladi. Vladi jih neposredno grozi vedno več, kar me spravlja v vse hujšo jezo. Nič lepo jih ni spet opazovati.

Z vlado nimam nič in najmanj trije ministri se mi že dolgo zdijo bleferji, ki tam nimajo kaj početi in vsaj dolgoročno delajo samo škodo. ALENKA pa se mi smili. Sicer je hrabra kot hudič in vsaj igra svojo hladnokrvnost za petico. Ampak v resnici ni ničesar kriva. ALENKA je vendar posledica in ne vzrok in to Slovencem kar noče in noče v ušesa: kaj je pravi vzrok in kaj posledica vseslovenske današnje nesreče. Pravi vzroki za Alenkino današnje žalostno početje imajo drugačne naslove. Prenekateri traktorist iz severovzhoda bi si močno skrajšal pot v Ljubljano, ko bi v Savinjski dolini odropotal kar proti severu na tretjo prometno os, ki je še ni in kjer domuje dvakratni dosedanjí predsednik vlade iz najbolj kritičnih časov. Gorenjci bi se lahko ustavili že v **Žirovnici**, se ve, zakaj, Primorci bi lahko zavili proti Novi Gorici, pravzaprav Šempetru, kjer je preživel mladost predpredsednjí predsednik vlade, ki ga je tudi usodno sral in je za nagrado zdaj predsednik države. In tako naprej. Velika večina odgovorne in krive politične elite zadnjih desetih usodnih let ne prihaja iz Ljubljane in ji je treba ropotati traktorske podoknice na krajih stalnega prebivališča. Kar pa bo za nekdanjega big bossa Nove Ljubljanske banke MARJANA KRAMARJA (za tistega z nagrado milijon evrov za uspešno delo) nekoliko komplicirano, kajti tip si je kupil kamion in se zdaj prevaža po Evropi. Je dal o tem celo intervju. Kakorkoli,

li. Alenka počne manjše zlo, ker se slovenski katastrofi nasploh v naslednjih letih ni mogoče izogniti. Gre le za malo večje ali malo manjše zlo. Se bo že še videlo.

Zdaj pa je čas za čestitke. Za nepozaben NEW LOOK ROSVITE PETEK. Dama se je po nekaj daljšem premoru vrnila v Odmeve bolj bleščeča in glamuroznejša kot kadarkoli doslej, kar nekaterim njenim slavnim kolegicam žal ni tako odlično uspelo. Ker niso imele mere. Rosvita jo ima in jo je veselje gledati.

Sicer pa je bil zadnje čase govor pretežno o vremenu in tu so si vsi TV-ji dali duška. V prvi plan se je poleg karavanškega fena uspelo obilno prebiti le Filipinom. Gledala sem tisto grozo in morijo in se spominjala cunamija pred desetimi leti. Iz Padanga na Sumatri, kjer je bil žariščni potres in so imeli najvišje valove, sem odletela proti domu na sobotno veliko noč. Dva dni pozneje, na velikonočni ponedeljek, se je natančno tam začel konec sveta. Doma sem imela kar nekaj panike, ker jih je nekaj mislilo, da sem še na Sumatri, pa tudi meni je bilo grozno gledati na televiziji veliko zdaj neprepoznavnih krajev, po katerih sem še pravkar veselo pohajala. Tudi na Filipinih sem že bila, a bolj na zahodnih otokih. Zlahka pa si predstavljam podobo do tal uničene filipinske vasi. Spet groza.

In še ena groza. In njena petdeseta obletnica v teh dneh. Atentat na Kennedyja. Spominjam se, kot bi bilo včeraj. Stanovali smo v Ankaranu, stara sem bila sedemindvajset let. Z Ameriko nismo imeli nič in kljub temu smo bili vsi neverjetno pretreseni. Tudi mi v šoku. Hlastali smo za novicami in v zraku je povsod viselo isto vprašanje: Kako se je zgodilo? Kako se je moglo zgoditi? Zadnji dokumentarec o tem dogodku, še čisto svež in s francoskim avtorstvom, je končno odgovoril na čisto vse, kar nam je šlo ob tem po glavi, tudi na najbolj bizarna vprašanja. Mu je krogla res odpihnila možgane? Pokazali so nam jih: res jih je, vsaj deloma. Jackie je držala v rokah moževe možgane. Pokazali so nam njegov mrtvi

obraz v bolnišnici. Večkrat. Nenehno so kazali Jackie. Pozabili smo že, kako mlada in kako lepa je bila. In kako dostojanstvena in obvladana.

Zdaj, ob petdesetletnici atentata, vem torej končno zvrhano mero vsega, kar sem se spraševala, čeprav še vedno ne zanesljivo, kdo ga je v resnici umoril. Na prvi pogled gre za eno samo mogočno faktografijo. A naknadno učinkuje. Pretrese te. Kdo bi si mislil? Naslednjih dokumentarcev o Kennedyjevi smrti ne bom več gledala. Prav nobene potrebe ni več.

Brez denarja ogromno naredijo

Medtem ko večina prebivalcev Slovenije o krizi še vedno najraje razpravlja in benti nad nesposobnimi politiki, so se je prebivalci Jesenic, železarskega mesta na Gorenjskem, lotili po svoje. Ko je dr. Ahmed Pašić 15. junija na facebooku objavil zapis in fotografije, kako je obnovil zanemarjen košarkarski koš, si verjetno tudi v sanjah ni predstavljal, kaj bo s tem sprožil. »Ljudem sem pokazal, kako malo je treba, da človek nekaj spremeni. Le 14 evrov in dve uri svojega časa sem dal.« Ker so se ljudje zelo dobro odzvali, je na facebooku še isti dan ustanovil skupino Ejga – za lepše Jesenice. »Najprej sem bil edini član, potem smo bili trije, pet, deset, danes nas je skoraj 2000. Naše gibanje se širi kot požar. Veliko ljudi je že prej podobno razmišljalo, nihče pa ni dal pobude.«

Tekst: **BIBA JAMNIK VIDIC**, foto: **ANDREJ KRIŽ**

Košu so sledili zaria vele ograje in do trajana igrala v vrtcih, pred začetkom evropskega prvenstva so se lotili obnove železniške postaje, pred kratkim so obnovili garažna vrata, ograjo in del zidu na šoli s prilagojenim programom. »Začeli smo z estetiko – polepšati naše mesto zdaj gremo na vsebino. To pomeni organizacijo dogodkov, humanitarne akcije, dobrotelne dogodke, okrogle mize. Seveda pa bomo še vedno skrbeli, da bo naše mesto čim lepše.«

Pustil službo in se vrnil domov. Ahmed Pašić, doktor socialne antropologije, je pustil dobro plačano službo v Singapurju in se vrnil na Jesenice. »Moja žena je Singapurka. Šest let sem z družino živel tam. Imel sem službo in urejeno življenje. Čeprav je vse potekalo tako, kot mora, oni se zakonov držijo, krajo in korupcijo kaznujejo, plače so redne, nisem bil srečen. Vse je namreč usmerjeno v materializem. Če nimaš denarja, si nepomemben. Tudi mesto je lepo, brez grafitov, neurejenih fasad in vandalizma, hkrati pa brez duše. Tam sem samo vegetiral.« Ahmed je ženi že kmalu povedal, da si ne predstavlja, da bi do konca življenja živel v Singapurju. Želja po vrnitvi je bila tako močna, da si je zadnji dve leti v zvezek pisal, kaj bo počel, ko se vrne. Ena od prioriteta je bila seveda služ-

ba. »Ceprav imam občutek, da je pri nas nemogoče priti do službe, sem še vedno optimist. Dokler je ne bom dobil, bomo živeli od prihrankov. Če jih bo zmanjkalo, se bomo prisiljeni spet preseliti na tuje. Žalosti me, ko vidim, kako Slovenija propada. Veliko sem hodil po svetu in vem, da imamo vse možnosti, da bi bili tako razvita država, kot je denimo Avstrija, smo pa na žalost vedno bolj podobni Kambodži. Res je škoda, da zaradi majhne skupine nesposobnežev trpi vsa država.« Zato se je odločil, da za deva vzame v svoje roke. Prva skupna akcija je bila čistilna. Ljudje so prinesli metle, vreče za smeti, motike za odstranjevanje plevela in veliko dobre volje. Med delom so začele padati nove ideje. Sledile so nove akcije za lepšanje okolice. Ko sva se s fotografom pripeljala na Jesenice, sva najprej opazila pariško modre ograje. »Čeprav fasade na večini hiš ob glavni ulici razpadajo, prav te modre ograje simbolično sporočajo, da bodo enkrat prišle na vrsto tudi hiše za njimi. V naši skupini se že pogovarjamo, kako bi pomagali ljudem, ki nimajo denarja za obnovo.«

Vsi skupaj pri delu, neverjeten občutek! Ko se je Ahmed na železniški postaji poslavljaj od prijateljev iz Singapurja, je na njihovih obrazih opazil zgroženost. »Ko smo stopili v avlo in na peron, me je postalo sram. Smrdelo je, vse je bilo uničeno. Grdi grafiti, smeti po peronih, razpokan asfalt, stara okna, blagajna za pro-

dajo vozovnic kot koliba iz leta 1955. Najhujši pa je bil podhod do tretjega perona. Umazanija in grafiti, za povrh vsega je smrdelo po urinu. Najraje bi se pogreznil v zemljo, tako sram me je bilo.« Ko so se prijatelji odpeljali, je pisal na Slovenske železnice. Spomnil jih je, da se bo kmalu začelo evropsko prvenstvo v košarki in da je sramota, da obiskovalce pričakamo na tak način. »Dva dni kasneje sem prejel klic. Dogovorili smo se za sestanek. Nisem mogel verjeti, da so se tako hitro odzvali. Potem se je začelo bliskovito odvijati. V obnovo se je vključila še občina. Obljubili so, da bodo pred železniško postajo postavili nove klopi, smetnjake in cvetlična korita. Drugi konec tedna v avgustu pa smo pljunili v roke. Župan je brusil lesene stene, direktorica s SŽ je barvala ograjo, delavci so čistili vegetacijo na tirih, prostovoljci so brusili in lakirali vhodna vrata. Neverjeten občutek solidarnosti, aktivizma in pripadnosti. Bilo je prelepo. SŽ so v projekt vložile več kot 100.000 evrov. Treba je bilo namreč odstraniti grafito, plačati material za obnovo, vse na novo prepleksati in postaviti kamere. Za piko na i so prostovoljke poslikale podhod. Potnike zdaj namesto grafitov pričaka lepo porisana stena.«

Spet se počutim živega. »Ejga – za lepše Jesenice je kot mešana solata,« mi je na vprašanje, kdo so člani skupine, odgovoril gospod Pašić. »Imamo vsakega po malo in prav zato je jed tako okusna. V naši skupi-

ni sodelujejo otroci, najstniki, srednja generacija, upokoјenci. Smo tudi narodnostno in religijsko zelo mešana skupina. Tudi po socialnem statusu smo si različni. Sodelujejo brezposelni kot jaz, zaposleni, tisti s socialno podporo, zdravi, bolni. Vsak pomaga po svojih zmožnostih. Nekateri nas pridejo samo spodbujati, prinesejo kakšen prigrizek, sok, kavo. Neredko se zgodi, da nam ljudje mahajo iz avtomobilov in potrobijo, ko se peljejo mimo. Lepo je. To je nekaj, česar ti ne more dati noben denar. To je tudi razlog, da se ljudje vključujejo v ta projekt. Odkar sem prišel, sem spoznal toliko novih ljudi, da je prav neverjetno. V skupini je tudi nekaj šaljivcev, ki pogosto med delom izzovejo prave salve smeha. Lahko rečem, da se spet počutim živega. Ljudje na Jesenicah so dokazali, da se tudi brez denarja da narediti veliko. Mnogo mladih, ki so še pred nekaj meseci večinoma ždeli pred računalniki, je zdaj aktivnih. »Mislim, da se vračamo h koreninam. Mladi, ki so doslej živeli samo v virtualnem svetu, se spet družijo. Posledice osamljenosti pri mladih so namreč zelo hude, apatija, pesimizem, depresija. Začnejo piti, se drogirati. Mi poskušamo s temi akcijami ljudi potegniti iz stanovanj, med ljudi.«

društvom Up, ki ga vodi njegova sestra Faila Pašić Bišić (kandidatka za Slovenko leta 2007), so organizirali humanitarno akcijo. »Občani so v desetih dneh darovali tri tone in pol hrane. Pakete smo odnesli 92 družinam. Kar nekaj paketov smo odnesli tudi v sosednjo **Žirovnico**. Izvedeli smo namreč, da v na zunaj lepih in urejenih hišah živijo ljudje, ki so brez služb in ne morejo več dostojno živeti.« Naslednji projekt so bili brezdomci. Ko so izvedeli, da brezdomcem v zavetišču primanjkuje hrane in toplih oblačil, so se nemudoma odzvali. »Obiskali smo jih in videli, v kakšnih razmerah živijo. Vprašali smo jih, ali si želijo še kaj. Eden je rekel, da bi rad dobil televizijo, drugi tipkovnico. Ko smo njihove želje objavili na facebooku, smo v dveh dneh imeli vse.« Mirko, Slavko in Rafael so ob našem obisku kar žareli. Bolj kot stvari, ki so jih dobili, jih je razveselilo, da se je nekdo spomnil nanje.

Pomoč družini, ki ji grozi deložacija. Ko smo se vračali od brezdomcev, mi je gospod Pašić potožil, kako nekaterim političnim strankam vsaka stvar pride prav za nabiranje političnih točk. »Starejšemu zakonskemu paru grozi deložacija iz stanovanja, ker občini dolguje 1600 evrov. To je ena od strank izrabila za gonjo proti županu. Predlagal sem, da ne-

hamo jamrati in prelagati odgovornost ter konkretno nekaj naredimo. Z društvom Up smo se odločili, da za družino zberemo denar.« Tričlanska družina Trobec živi v 36 m² velikem stanovanju. Mama Krista je dvakrat prebolela raka, oče Anton je srčni in pljučni bolnik, sin Denis je invalid. Živijo od 500 evrov Kristine pokojnine, nekaj denarja dobi tudi sin. Ko poplačajo mesečne stroške, jim za preživetje ne ostane skoraj nič. Čeprav si upokoјenca ne moreta privoščiti niti najnujnejših zdravil, pravita, da bosta za bolezen poskrbela sama. Njuno največje breme so dolgovi.

Ves svet na Jesenicah. »Ker bo vedno manj možnosti za delo zunaj, se bomo zdaj lotili drugih stvari. Organizirali bomo dobrodelni bazar, otroški festival in festival kulinarike. Na festivalu kulinarike bi radi pokazali multikulturnost Jesenic. Poleg Slovencev in prebivalcev, ki so prišli iz nekdanjih republik Jugoslavije, so naši someščani Kitajci, Ekvadorci, Kostaričani in Singapurčani. In prav te nove someščane bi radi s kulinariko vključili med nas.« Vključili pa bi radi tudi otroke, ki obiskujejo šolo s prilagojenim programom. »Odločili smo se za malce drugačno obdobjanje pred novim letom. Vsak otrok bo dobil darilo enega naših članov z osebnim sporočilom.«

Osebna sporočila pa so tudi prebarvane ograje. »Ko jih barvamo, ljudem sporočamo, da se da narediti kaj dobrega. Tako pošiljamo upanje. Ta kriza je res nekaj najhujšega, kar nas je doletelo, ampak nekoč bo bolje, in če si pomagamo, nam bo lažje.« ■

»Veliko sem hodil po svetu in vem, da imamo vse možnosti, da bi bili tako razvita država, kot je denimo Avstrija, smo pa na žalost vedno bolj podobni Kambodži.

Res je škoda, da zaradi majhne skupine nesposobnežev trpi vsa država. <<

»Zupan je brusil lesene stene, direktorica s Slovenskih železnic je barvala ograjo, delavci so čistili vegetacijo na tiri, prostovoljci so brusili in lakirali vhodna vrata. Neverjeten občutek solidarnosti, aktivizma in pripadnosti. Bilo je prelepo. <<

Akcija traja do 30. 11. 2013

Društvo Up Jesenice, Sp. Plavž 24e, 4270 Jesenice

TRR: SI 56 0318 6100 0301 790 (SKB d.d.)

pripiš: Trobec

za nakazila iz tujine: swift ali bic koda: SKBAS12X

Page: 29

Reach: 125000

Country: SLOVENIA

Size: 940 cm2

Kazalo

3 / 4

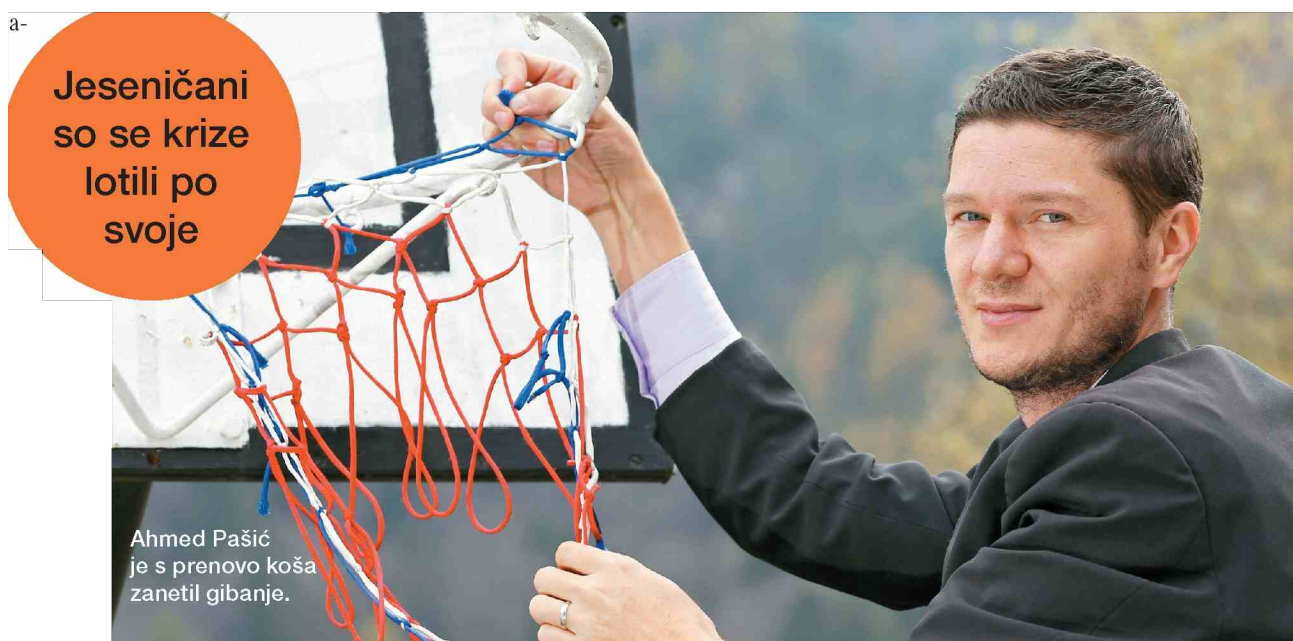
Poleti so obnovili igrala v vrtcih, nekatera so prebarvali, na drugih so pritrdili razmajane dele. Na tem toboganu je bila zaščitna ograja tako dotrajana, da jo je morala vzgojiteljica držati, medtem ko so se na tobogan vzpenjali otroci.

Sadika Muratović, prodajalka v enem od trgovskih centrov, nam je povedala, da so zjutraj v trgovino prišle prostovoljke skupine Ejga in jih presenetile s šopki. »Lepo se nam je zdelo, ker nas je nekdo opazil. Za večino ljudi smo namreč že inventar.« Dr. Pašić pravi, da je treba ljudem kdaj reči samo hvala. »Te prodajalke so večinoma mame, ki trdo delajo. Kupili smo 30 šopkov in izvedli padalsko oziroma diverzantsko akcijo, kot jim pravimo. Gospe so bile zelo presenečene, marsikatera je potočila tudi kakšno solzo. Še posebej so bile ganjene nad posvetilom: Hvala vam, ker trdo delate za boljši jutri svoje družine in našega mesta, nasmehnite se, življenje je lepo!«

Rafael Krajnik, Mirko Karakaš in Slavko Luznar (od leve proti desni), trije od devetih brezdomcev, ki so nam pokazali, kaj so jim prinesli člani skupine Ejga. »Nekaj oblek smo nesli še delavcem v samski dom. Bili so jih veseli, saj že nekaj mesecev niso dobili plač,« nam je povedal Rafael.

Datum: 19.11.2013 - Stran: ŠPORT

Kratke

- Natisni
- Preberi
- Pošlji po mailu
- Dodaj med priljubljene
- PDA / GSM povezava

AAA - Prilagodi pisavo

Ste bili priča dogodku?
Pošljite nam svojo plat zgodbe,
morebitne slike, videe...

Imate novico, zgodbo,
fotografijo?
Pokličite na brezplačno
telefonsko številko

080 98 08

Pridružite se nam
Spremljajte nas

Menjava gum

v dveh sekundah

Po osmi zaporedni zmagi Nemca Sebastiana Vetta v formuli ena se je Nemčeva ekipa Red Bull pohvalila, da so moštvenemu kolegu Avstralcu Marku Webbru zamenjali vse štiri pnevmatike v 1,9 sekunde, kar je najhitreje v zgodovini tega tekmovanja. Omenjena menjava pnevmatik je za 0,15 sekunde hitrejša od dosedanjega rekorda, ki so si ga prav tako lastili pri ekipi Red Bulla. "Ko je McLaren leta 2012 v Nemčiji za menjavo gum porabil vsega 2,3 sekunde, se je zdelo, da bo to rekord, ki bo trajal dolgo. A v Red Bullu smo pokazali, da imamo poleg najboljših bolidov in voznikov tudi najboljše mehanike," so sporočili iz Red Bulla. **(sta)**

Kanuistke na olimpijado?

Upravni odbor Mednarodne kajakaške zveze je v Limi sprejel sklep, da Mednarodnemu olimpijskemu komiteju za olimpijske igre leta 2020 v Tokiu predlaga vključitev ženskega kanuja, tako v slalomu na divjih vodah kot v sprintu na mirnih vodah, kjer naj bi kanuistke nastopile na 200-metrski razdalji. Pojavile so se tudi neuradne informacije, da bi zaradi tega lahko v slalomu iz olimpijskega programa izpadli kanuistični dvojci, v sprintu na mirnih vodah pa moški kajakaški dvojci na 200 metrov. **(šr)**

Govejškovi dva rekorda

Na 41. mednarodnem plavalnem mitingu Mladost v Zagrebu je Nastja Govejšek drugi tekmovalni dan postavila dva mladinska državna rekorda, na 100 m prosto je ta znamka zdaj 54,81, na 50 m delfin pa 27,07 sekunde. **(sta)**

Bronx brani pokal

Kazalo

Odigrane so bile prve četrtfinalne tekme v dvoranskem nogometu za pokal Terme Olimia. V treh tekmah so bili uspešni gostitelji, v gosteh pa so zmagali nogometaši Dobovca Trgovine Jager. Lovoriko branijo nogometaši Bronxa s Škofij. Povratne tekme bodo 29. novembra. Rezultati: Oplast Kobariid - Slemen 5:3 (2:1), Litija - Stripy Inštalacije Derlink 6:3 (4:2), Kix Ajdovščina - Dobovec Trgovine Jager 3:4 (0:1), Bronx - Sevnica 4:0 (1:0). **(zg)**

Majeričeva blizu stoterice

Teniška lestvica WTA se ta teden ni bistveno spremenila, saj je za najboljše igralko na svetu sezone že konec. Manjši popravki so le med slovenskimi tenisačicami; Tadeja Majerič je pridobila štiri mesta in izenačila svojo najboljšo uvrstitev, 112. mesto. Polona Hercog je ostala na 66. mestu. **(sta)**

Prvi poraz Murexina

Po štirih zaporednih zmagah so odbojkarji Murexina iz Slovenske Bistrice doživeli prvi poraz, v 5. krogu II. DOL jih je SIP Šempeter v domači dvorani premagal s 3:1 (19:25, 25:21, 25:11, 25:13). Drugi rezultati 5. kroga, moški: Kočevje - Hoče 0:3 (12:25, 20:25, 24:26), Črnuče ACH I. - SEP Mokronog 3:1, KEKOOprema Žužemberk - Lunos Maribor II. 3:0, Prigo Brezovica - Žirovnica 1:3; vrstni red: Črnuče in Šempeter po 15, Murexin 12, Hoče in Žirovnica po 9, Brezovica 6, Kočevje 5, Žužemberk 3, Mokronog 1, Maribor II. 0; ženske, II. DOL - vzhod, rezultati 5. kroga: Kostmann Slovenj Gradec - Mislinja 3:0, Swatycomet Zreče - Prevalje 1:3, Benedikt - AC Prstec Ptuj 1:3, Kajuh Šoštanj - Murska Sobota 3:0, Mozirje - Celje 3:1; vrstni red: Šoštanj 14, Slovenja Gradec 13, Prevalje 12, Ptuj 11, Mozirje 8, Murska Sobota 6, Benedikt 5, Celje in Zreče po 3, Mislinja 0. **(vk)**

Carlsen zadržal prednost

Z remijem v 32. potezi je 22-letni norveški šahist **Magnus Carlsen** ohranil dve točki prednosti v dvoboju za naslov svetovnega šahovskega prvaka proti branilcu lovorike Indijcu Viswanathanu Anandu. Izid je zdaj 4,5:2,5 v korist Carlsena. Dvoboj v Chennaiju, ki ima 2,5 milijona dolarjev nagradne sklada, se bo nadaljeval v četrtek. Anand je svetovni prvak osem let, Carlsen bi ob uspehu postal dvajseti svetovni prvak v zgodovini. **(sta)**

O Bojanu Pavletiču

Pri tržaški založbi Mladika je izšla knjiga o Bojanu Pavletiču (1928-2009), ki je bil ena ključnih osebnosti pri ponovnem zagonu slovenskega športa med Slovenci v Italiji po drugi svetovni vojni; pred tem je po dolgem obdobju sokolskega gibanja zaradi preganjanja šport zamrl. Publikacija ima zato naslov Primorski Sokoli bodo še leteli. Pavletič je bil med drugim pobudnik Slovenskega športnega dne, ki je pozneje prerasel v Slovenski športni teden in Slovenske športne igre. Neprecenljiva je njegova vloga pri ustanavljanju in delovanju športnega združenja Bor. Pripomogel je k povezovanju in organiziranju športa ter bil prvi predsednik Združenja slovenskih športnih društev v Italiji. Knjigo je uredil novinar Mario Šušteršič. **(sta)**

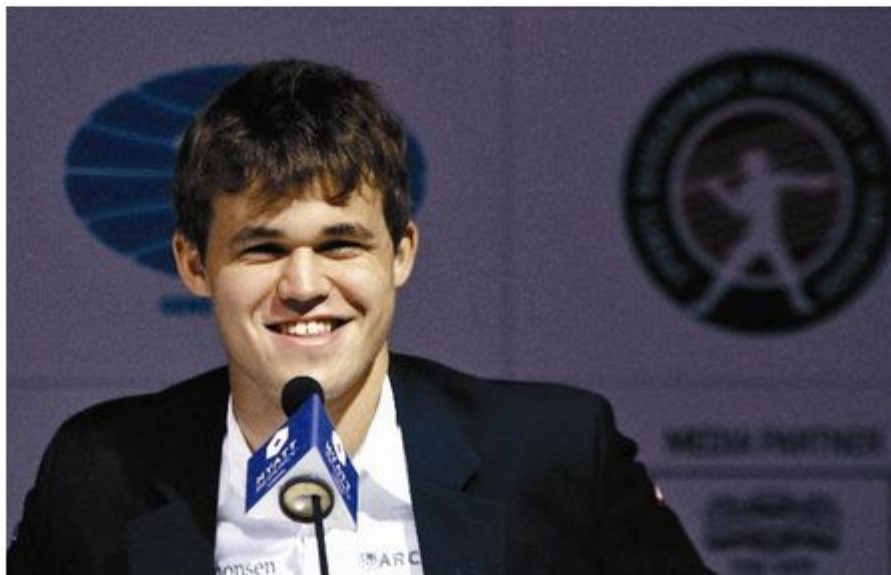
Umrli Gorazd Stražišar

Včeraj okoli 11.30 se je pri padcu na Toškem čelu nad Ljubljano smrtno ponesrečil eden od začetnikov gorskega kolesarstva v Sloveniji, 53-letni Gorazd Stražišar. Tam je kolesaril skoraj vsak dan, včeraj je pri padcu utrpel hude poškodbe vratu. Kljub pomoči reševalcev je zaradi poškodb umrl na kraju dogodka. Stražišar je bil član odbora za gorsko kolesarstvo pri Kolesarski zvezi Slovenije in organizator številnih evropskih prvenstev. Bil je eden glavnih pobudnikov za spremembo slovenske zakonodaje, ki bi gorskim kolesarjem omogočila legalno vožnjo. Bil je organizator evropskega prvenstva za veterane v Kranjski Gori, vodja kranjskogorskega Bike parka, v zadnjem času je pomagal pri legalizaciji gorskokolesarskega parka na Krvavcu. Bil je gorskokolesarski voditelj v kolesarski zvezi, avgusta je na svetovnem prvenstvu v Pietermaritzburgu z nasveti pomagal slovenski reprezentanci pod vodstvom Roberta Pintariča, napisal je tudi priročnik Sem kolesar - gorski kolesar. **(sta)**

Florjančič svetovni prvak

Kazalo

Mariborski voznik vodnega skuterja (jet skija) **Rok Florjančič** je v Katarju osvojil naslov svetovnega prvaka v prostem slogu serije UIM aquabike. Florjančič si je naslov najboljšega na svetu med drugim priboril s serijo sedemnajstih skokov vzratno, tako imenovanih backflipov. Njegov mlajši brat Nac Florjančič je na istem tekmovanju osvojil naslov podprvaka. (šr)

sta, Zmago Gomzi, Vasja Košti, šr